

situationen efter den franske folkeafstemning resulterede i vedtagelse af den såkaldte New York-erklæring. Indholdet af New York-erklæringen fulgte samme linie som de to forudgående vedtagelser. Samtidig blev det dog besluttet at afholde et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd med henblik på at drøfte reaktionerne på den offentlige debat i medlemslandene om Maastricht-Traktaten. Dette har ført til konklusioner vedtaget af Det Europæiske Råd om indarbejdelse af åbenhed og nærhed i Fællesskabet.

Den 9. oktober 1992 fremlagde regeringen Hvidbogen om »Danmark og Maastricht-Traktaten«. Den 30. oktober 1992 opnåedes der enighed imellem 7 af Folketingets partier om Memorandum'et »Danmark i Europa«. Dette memorandum er optaget i bemærkningerne til dette lovforslag.

Den 16. oktober 1992 blev det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd afholdt i Birmingham. På dette møde vedtog medlemslandene den såkaldte Birmingham-erklæring. Denne erklæring indeholdt en række retningslinier for de videre forhandlinger blandt medlemslandene om åbenhed, nærhed og demokrati.

Memorandum'et »Danmark i Europa« blev prææsenteret af udenrigsministeren over for de øvrige medlemslande ved en rundrejse til samtlige medlemslandes hovedstæder i løbet af november 1992. En første drøftelse blandt samtlige medlemslande fandt sted ved et møde mellem udenrigsministre den 27. november 1992. Forhandlingerne blev videreført ved endnu et møde mellem udenrigsministre den 8. december 1992.

På dette grundlag opnåedes der ved Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december 1992 enighed imellem de 12 medlemslande om en løsning på Danmarks forhold til Maastricht-Traktaten (Edinburgh-Afgørelsen med tilhørende erklæringer) samt om beslutninger vedrørende større åbenhed og nærhed i EF. Det samlede kompleks betegnes Edinburgh-aftalen. En redegørelse herfor følger nedenfor under pkt. II.

3. I tilknytning til lovkomplekset har 7 af Folketingets partier indgået en politisk aftale. Denne aftale indebærer enighed om, at Danmarks holdning til fire hovedelementer i Maastricht-Traktaten:

- Borgerskab,
 - Den Økonomiske og Monetære Union,
 - Fælles forsvarspolitik og fælles forsvar,
 - Retlige og indre anliggender
- fastlægges ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 og de 7 partier er enige om, at den kun kan ændres gennem en ny folkeafstemning.

4. I tilknytning til lovkomplekset er 7 af folketingets partier enige om, at Danmarks tilslutning til Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten bør medføre konsekvenser for folketingets arbejdsformer for at sikre større åbenhed.

II. Redegørelse for Edinburgh-Aftalen og Maastricht-Traktaten

Det europæiske samarbejde har udviklet sig siden afslutningen af den 2. verdenskrig i 1945. Det har ført til en lang række traktater, hvoraf Maastricht-Traktaten er den seneste.

EF startede i virkeligheden i 1950. Det blev med forslaget til Kul- og Stålfællesskabet i 1952 nedfældet i den såkaldte Paris-Traktat. Den 1. januar 1958 blev dette samarbejde udbygget i form af Rom-Traktaten. Begge traktater tilsigtede at skabe et snævert internationalt samarbejde baseret på traktater. Disse traktater fastlagde nøje samtlige deltagende landes rettigheder og pligter. Den grundlæggende tanke var at sammenlægge en del af medlemslandenes selvbestemmelse for at træffe beslutninger i fællesskab og ikke enkeltvis. Hermed var der sikkerhed for, at beslutninger taget af et enkelt land ikke kom andre medlemslande til skade. Ideen var, at beslutninger i fællesskab ville gavne samtlige deltagende lande. Denne sammenlægning af selvbestemmelse er efterhånden blevet betegnet overstatslig. Det skyldes, at det bærende princip netop går ud på at overdrage evnen til at træffe beslutninger til en international institution som for eksempel EF.

Den 7. februar 1992 blev Maastricht-Traktaten undertegnet. Traktaten er blevet suppleret med Edinburgh-aftalen indgået den 12. december 1992 af EF's stats- og regeringschefer forsamlet i Det Europæiske Råd. Tilsammen udgør Maastricht-Traktaten og Edinburgh-aftalen en præcisering af Danmarks stilling overfor det samarbejde, som har udviklet sig siden 1952 med Rom-Traktaten som det bærende element. Edinburgh-aftalen udgør en løsning på den situation, der forelå efter folkeafstemningen den 2. juni 1992. Dette kommer direkte til udtryk i Edinburgh-aftalen ved en henvisning til folkeafstemningen.

Maastricht-Traktaten er i flere henseender udtryk for nytænkning i forhold til de tidligere indgåede traktater herunder Rom-Traktaten. Det kommer navnlig til udtryk ved at EF-landene har udarbejdet en traktat, der omfatter alle de områder, der samarbejdes om.

En del af de vedtagne ændringer bygger på samme grundprincip, som opstod, da Kul- og Stålfællesskabet blev oprettet i 1952 og da Rom-Traktaten trådte i kraft i 1958. Det drejer sig om det overstatslige prin-